

РЕШЕНИЕ

№ 13123

гр. София, 29.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **608** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на З. А., гражданин на А., [дата на раждане], срещу решение № 22156/18.12.2023г. на председателя на ДАБ. В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Неправилно административният орган (АО) игнорира факта, че причините да напусне страната са свързани с наличието на заплахата за неговия живот и сигурност и неправилно е приел, че за него не са налице предпоставките за хуманитарен статут. Заплахата за него не оже да бъде пренебрегната, тъй като не може да се обърне към полицията, която е контролирана от талибаните. Решаващият орган не е преценил, че принадлежи към определена група от лица, бивши служители на армията на А., които са преследвани от настоящия режим на талибаните, т.е. спрямо него е налице хипотезата, уредена в чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ. Оспорва и че АО не е обсъдил никакви източници на информация на страната на произход, освен справките от 25.10.2023г. и 05.05.2023г. на ДАБ, информацията от които е разгледана при приложението на хипотезата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., която моли съда да уважите жалбата и да постанови решение, с което да отмените решението на ДАБ като неоснователно и незаконосъобразно. От доказателствата по делото се установявала основателност на жалбата. Обжалваният акт е постановен в противоречие с чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. АО не е взел под внимание, че жалбоподателят се е чувствал застрашен. В интервюто е споделил, че след падането на властта е имало

ужасен хаос и е било опасно положението. Твърди, че чувствал опасност за живота си. Счита, че следва да се отчете факта, че като бивш военен служител жалбоподателят може да бъде преследван от настоящия режим там. От изложеното е видно – жалбоподателят основателно се е страхувал от преследване, което е основание за предоставяне на бежански статут по чл. 8 ал. 1 ЗУБ. От справката, представена по делото и от всички източници се установява проблемна среда в А. – основание да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 9 ЗУБ.

Жалбоподателят лично заявява, че в А. е спокойно за хора, които не са служили в армията, а той е служил в армията. Специално търсят хора, които в предишния режим са служили и с много от тях навремето, където заедно са служили не знаят къде са, дали да са живи. Сега неговият баща е изследван – режимът пита къде е неговия син. Казали му, че трябва жив или мъртъв да предаде. Преди две седмици го призовали и докарали от К. до К. като затворник при тях. По различни причини призовават него, но главното търсят сина му. Дошъл в България, за да живее по спокойно, като втора родина чувства България, тук да работя, иска и да не е на гърба на държавата. При връщане на бивши военни като него в А. ги задържали – на ареогарата, или от къщите им, и след това или са в неизвестност, или са убити. Разказва за негов познат, заедно с него служел и дошъл от К., по пътя го свалили от колата, и е намерен мъртъв в друга провинция на 50-60 км от мястото.

Ответникът, представлява от юрисконсулт К. моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди процесното решение като правилно и законосъобразно. Счита, че са спазени административнопроизводствените правила и материалния закон. Жалбоподателят не отговарял на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. По-скоро е по лични причини имигрант, а не лице, нуждаещо се от международна закрила. Обръща внимание, че едновременно подава молба в България и Германия, върнат е по регламента Д., тъй като има братя в Германия. От бежанската му история не се установява като безспорни да е заплашван и преследван. В А. обстановката е трудна, но спрямо жалбоподателя не е оказвано насилие, натиск и друго по смисъла на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ.

Софийска градска прокуратура не изразява становище и не изпраща представител.

От фактическа страна:

С молба до ДАБ при МС, вх.№ 218 от 20.01.2022г. по описа на ТЦ – [населено място] (л. 91), З. А. [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], А., етническа принадлежност – пащун, вероизповедание – мюсюлманин сунит, семейно положение – неженен, образование – начално, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена въз основа на декларация, на основание чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л. 81). Попълнен е и регистрационен лист към молбата (л.87 по делото). На 20.01.2022г. кандидатът е настанен в ТЦ Пъстрогор, регистриран е като лице, търсещо закрила и е образувано производство за предоставяне на международна закрила в Република България. Поканен е на интервю на 28.01.2022г., но не се е явил на тази дата, за което е съставен констативен протокол (л.74 по делото).

От 30.01.2022 г. З. А. е бил в неизвестност, след като самоволно е напуснал общежитието на ТЦ - [населено място], за което е изготвена докладна записка с вх.№ 271 от 02.02.2022 г. (л.73). В тази връзка с решение № 6837 от 16.06.2022 г. на председателя на ДАБ при МС административното производство по предоставяне на международна закрила е прекратено, на основание чл. 77, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1, т. 1 и

3 от ЗУБ (л. 70). Същият е задържан от властите в Германия и е върнат в Република България, съгласно Регламент „Д.". По подадена негова молба производството за предоставяне на международна закрила е възобновено (л. 62). Същият е настанен в РПЦ - [населено място], отдел „ПМЗ -[жк]с решение за настаняване № 086 от 11.05.2023г.

Съгласно докладна записка с от 15.05.2023г. на РПЦ-С., кандидатът самоволно е напуснал общежитието на центъра и от същата дата е в неизвестност. Последвало е ново решение № 10746/28.06.2023г. на зам.председателя на ДАБ-МС за прекратяване на производството по молбата му. След това с молба от 08.09.2023г. кандидатът е подал нова молба за международна закрила (л.55 по делото) и му е издаден регистрационен лист (л.53 по делото).

С писмо рег. № УП-9128/21.01.2022 г. на ДАБ-МС (л. 75), директор на ТЦ – [населено място] при ДАБ-МС е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-5283 от 18.03.2022г. и след това по подновената молба рег.№ М-19323 директорът на специализирана дирекция “М“ - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ (л.69 и л.31).

На 28.11.2023г. е проведено интервю с кандидата (л.32), в което същият съобщава, че на третия ден след като паднала властта би в провинция Н. и оттам напуснал нелегално А.. Първоначално заминал за И., където заминал за Г., бил 2 месеца там и после дошъл България края на 2021г., като през цялото време пътувал нелегално, бил в затворения лагер в Х.. Последно живял в К., там се преместили родителите му, когато бил на бг. На въпрос за професията му посочва, че първоначално се занимавал с автотенекиджийство около 8 години, но после отишъл в армията и бил военен, работил като шофьор. Около 2 години бил в армията, след това паднала властта и напуснал страната. Първоначално не споделил, че е военен, а че се занимава с автотенекиджийство, защото имал приятели военни, които го посъветвали, че е по добре да не кава истинската си бежанска история щом ще продължи пътя си. Не е членувал политическа партия или организация, пащун, мюсюлманин-сунит, не е имал проблеми заради етнос или религия. Конкретният повод да напусне страната е, че бил военен, в армията, шофьор, а след като паднала властта, настанал ужасен хаос, много опасно и не се наело кой какъв е. Било опасно за него и избягал от страх за живота си, искал да отиде някъде да подаде молба за закрила и да живее в държава, която е кигурна. Той не е имал лични проблеми, но докато бил част от официалната власт, чувал, хората му казали да напусне армията, но той искал да продължи за правдата и да защитава родината си. До края службата му била в К., където било малко по сигурно, отколкото в останалите градове и затова останал да служи в армията. Молбата му е да получи закрила и да остане в България, която чувства като втора родина. На въпрос дали е подал молба и в друга държава посочва, че е подал молба за закрила и в България, и в Германия, където му казали, че няма проблем, че е подал молба за закрила и там, но понеже е регистриран в България и българските власти са го поискали и затова са принудени да го върнат в България. Има само афганистанско гражданство. В момента има военна карта, личната карта му я взели на гръцката граница. Никога не му е издаван паспорт. В административната преписка са приложени молба и формуляр за подписване на договор с афганистанската полиция, молба а продължаване на договора и допитване до Военното ръководство, служебна

карта от афганистанска национална полиция на З. (л.23-30 по делото).

Със становище рег. № УП-9125/14.12.2023г. на интервюиращия орган е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже хуманитарен статут и статут на бежанец на З. А..

С оспореното в настоящото производство Решение № 22156/18.12.2023г. председателят на ДАБ – МС, на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на З. А.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в А. и с оглед липсата на личен елемент за търсената международна закрила, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ и чл. 9 ЗУБ и на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. чл.9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От страна на ответника в хода на административното производство е приложена справка на директора на дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС, с вх. № ЦУ-1658/25.10.2023г., относно общото положение в А., актуалната хуманитарна ситуация и ограничения на правата и свободите на музикантите при управлението на талибаните. В хода съдебното производство от ответника е представена справка от 05.01.2024г. относно актуална политическа и икономическа обстановка в А. (л. 115 и сл.).

При горната фактическа обстановка, от правна страна, съдът приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал.3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Решението е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл. 75, ал.1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Протоколът от интервюто е преведен на жалбоподателя на разбираем за него език пашу и изрично е удостоверил с подписа си на протокола, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си. Обсъдени са конкретно наведените от него съображения за напускане на страната, свързани с работа за армията до вземане на властта от талибаните.

В обжалваното решение, са обсъдени предпоставките на чл.8 от ЗУБ относно предоставяне на статут на бежанец предвид липсата на опасност от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ и обстановката в страната, която не представлява въоръжен конфликт и риск за жалбоподателя, правилно е отхвърлен този вид закрила. В тази част жалбата е неоснователна.

Същевременно обаче без да събере допълнително информация, необосновано административният орган е приел за недостоверна бежанската история на кандидата и е отхвърлил основното съображение от нея за причината жалбоподателят да напусне А., а именно това, че е работил за армията като шофьор, за което представя писмени доказателства и твърдението, че ако се завърне в страната заради това, че е работил за армията ще бъде убит или затворен, давайки примери за такива случаи. Представените справки, включително и представената в съдебно заседание, не съдържат информация затова какво се случва при завръщане в А. на лица, които са служили в армията преди вземане на властта от талибаните и какво е отношението към тях. Справката, която е приложена в административната преписка – от 25.10.2023г. съдържа информация относно ограничения на правата и свободите на музикантите при управлението на талибаните, съответно очевидно е послужила при обсъждане на друга бежанска история, а не при изследване на изложеното от жалбоподателя. Изводът в решението, че дори да се приеме, че лицето се е сражавало срещу талибаните, заемайки длъжност към военните при предходната власт, то твърдяната от него „опасност за живота му“ не е релевантна към настоящия момент, не е подкрепен с необходимата актуална информация, събрана и обобщена по съответния ред от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС. Ето защо в тази му част решението е издадено при неизяснена фактическа обстановка и не е подкрепено с достатъчно доказателства за констатацията на АО за липса на опасност за жалбоподателя.

В тази част решението следва да се отмени и делото следва да се върне като преписка за ново произнасяне по молбата на жалбоподателя в частта за предоставяне на хуманитарен статут в контекста на наведеното от него съображение за бившата му работа за военните, като се събере актуална информация относно положението на завръщащи се в А. бивши военни и служители в армията, които са я напуснали при идване на власт на талибаните, какво е отношението към тях при управлението на талибаните, преследвани ли са, обект на заплахи ли са и въз основа на това се прецени дали е реална опасност за живота и здравето на жалбоподателя при завръщането му в А..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 22156/18.12.2023 г. на председателя на ДАБ при МС в частта, в която е отказано да бъде предоставен хуманитарен статут на З. А., гражданин на А., [дата на раждане] и ВРЪЩА преписката на председателя на ДАБ за ново разглеждане на молбата му за предоставяне на хуманитарен статут, съобразно указанията, дадени в решението.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част относно отказан статут на бежанец с решението.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: